

дою» — це встановлення та розвиток взаємовигідних відносин між школою, учителями, членами громади та спонсорами для спільного вирішення загальних проблем. Партнерство припускає розробку й упровадження механізмів спільної діяльності та ініціювання різних форм взаємодії з бізнесом, органами місцевого самоврядування, некомерційними організаціями, громадськістю.

Сучасна законодавча та нормативно-правова база потребує удосконалення згідно з окресленими концептуальними засадами розвитку нової української школи задля створення дієвої системи засобів правового регулювання державно-громадського управління закладом освіти та конкретизації, доповнення її внутрішніми документами. Такими документами в школі мають бути Статут, Положення про раду закладу, Піклувальну раду, батьківський комітет ЗНЗ, угода про співпрацю між педагогічною радою та радою закладу освіти, правила внутрішньошкільного розпорядку та єдині вимоги до учнів.

ПРАКТИКА УПРАВЛІННЯ ГРОМАДСЬКО-АКТИВНИМИ ШКОЛАМИ

Л. М. Попович

Громадсько-активні школи ведуть активний пошук нового змісту і засобів роботи з учнями, шляхів розвитку школи, нових форм роботи з педагогами, надають можливість школі стати соціокультурним осередком у населеному пункті. Прикладом сучасної педагогічної технології є реалізація системного загальношкільного підходу у загальноосвітньому навчальному закладі за програмою «Класна школа», що реалізується польською неурядовою організацією «Центр громадянської освіти».

Вітчизняні вчені значну увагу надають вивченню проблеми розвитку громадянського суспільства, громадсько-державного управління освітою і школою, інформаційно-комунікаційним основам громадсько-державного управління освітою та загальноосвітнім навчальним закладом, про що йдеться у працях Л. М. Гриневич, Л. М. Калініної, В. Г. Кременя, С. В. Королюк, О. М. Онаць, О. В. Пастовенського, Л. І. Парашенко та інших дослідників.

У ході дослідження вивчено, проаналізовано та узагальнено зарубіжний та вітчизняний досвід діяльності громадсько-активних шкіл, визначено та конкретизовано сутність категорійно-понятій-

ного апарату дослідження, виявлено характерні ознаки управління та узагальнено в формі моделі.

Експериментальні навчальні заклади Київської та Житомирської областей, активно співпрацюють з відділом економіки та управління загальною середньою освітою Інституту педагогіки НАПН України із науково-дослідної роботи «Теорія і технологія управління загальноосвітніми навчальними закладами як активними соціально-педагогічними системами», упроваджується досвід роботи громадсько-активних шкіл. Як свідчать результати опитування керівників експериментальних навчальних закладів, провідними напрямками їх діяльності є: автономія шкіл, інтеграційні процеси, впровадження інформаційних технологій, концептуальних засад навчання впродовж усього життя.

Досвід роботи вітчизняних громадсько-активних шкіл було представлено на засіданні Всеукраїнського клубу «Директор школи» у жовтні 2016 р. на тему «Інноваційні технології управління новою школою в Україні», який було проведено на паритетних засадах Асоціацією керівників шкіл України (АКШУ) та Інститутом педагогіки НАПН України. Презентовано досвід роботи громадсько-активних шкіл, для яких пріоритетним є визнання партнерства, волонтерства, співпраці з громадськими організаціями, самоврядування.

З'ясовано, що до організації науково-методичної роботи керівника необхідно запровадити нові підходи, створити умови для підвищення професійної активності та ініціативи педагогів і пробудження його творчих планів, серед таких ефективних форм роботи є робота в команді, тренінгах, групах за інтересами, творчих майстернях тощо.

ТРИВЕКТОРНА ТРЕНІНГОВА ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ШКОЛИ

Я. Є. Стемковська, к. пед. н.

Соціальні та економічні перетворення, що відбуваються в українському суспільстві, зумовлюють суттєві зміни у сфері освіти: змінюються соціальні очікування, соціальне замовлення освіти. Процес реформування освіти, запровадження нових Державних стандартів, необхідність реалізації інноваційних ідей, що поставлені перед системою освіти, розширення функцій освітньої установи призводять до появи нових вимог до діяльності її керівника. Для ефективної побудови інноваційного освітнього простору керівникові необхідно здій-